

“मीठे बच्चे- बाबाको पासमा तिमी ताजा (रिफ्रेस) हुन आउँछौ, यहाँ तिमीलाई दुनियाँको वायुमण्डलभन्दा टाढा सत्यको सच्चा सङ्गत मिल्छ ।”

प्रश्न:- बाबा बच्चाहरूको उन्नतिको लागि सदा कुन चाहिँ एउटा सल्लाह दिनुहुन्छ ?

उत्तर:- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, कहिल्यै आपसमा सांसारिक व्यर्थ कुरा नगर । कसैले सुनाउँछ भने सुनेको नसुन्यै गरिदेऊ । राम्रा बच्चाहरू आफ्नो सेवाको ड्युटी पूरा गरेर बाबाको यादमा मस्त रहन्छन् । तर कुनै बच्चाहरू फाल्तू, व्यर्थ कुराहरू धेरै खुशीले सुन्छन् र सुनाउँछन्, यसमा धेरै समय बर्बाद हुन्छ, त्यसपछि उन्नति हुँदैन ।

ओम् शान्ति । डबल ओम् शान्ति भन्यौ भने पनि सही हुन्छ । बच्चाहरूलाई अर्थ त सम्झाइएको छ । म हुँ शान्त स्वरूप आत्मा । जब मेरो धर्म हो नै शान्त भने फेरि जङ्गल आदिमा भड्किनाले शान्ति मिल्न सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ, म पनि शान्त स्वरूप हुँ । यो त धेरै सहज छ तर मायाको लडाईँ हुनाको कारण थोरै अप्ठ्यारो (डिफिकल्टी) हुन्छ । यी सबै कुराहरू बच्चाहरूले जान्दछन्- बेहदका बाबा सिवाय यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन । ज्ञान सागर एकै बाबा हुनुहुन्छ । देहधारीहरूलाई ज्ञानको सागर कहिल्यै भन्न सकिदैन । रचयिताले नै रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ । त्यो तिमी बच्चाहरूलाई मिलिरहेको छ । कुनै राम्रा अनन्य बच्चाहरूले पनि भुल्दछन् किनकि बाबाको याद पारो जस्तै छ । स्कूलमा त अवश्य नम्बरवार हुन्छन् नि । नम्बर हमेसा स्कूलमा हुन्छ । सत्ययुगमा कहिल्यै नम्बर हुँदैन । यो स्कूल हो, यसलाई बुझ्नमा पनि बडो बुद्धि चाहिन्छ । आधाकल्प हुन्छ भक्ति, फेरि भक्तिपछि ज्ञान सागर आउनुहुन्छ ज्ञान दिन । भक्तहरूले कहिल्यै ज्ञान दिन सक्दैनन् किनकि सबै देहधारी छन् । यस्तो भनिदैन- शिवबाबाले भक्ति गर्नुहुन्छ । उहाँले कसको भक्ति गर्ने ! एकै बाबा हुनुहुन्छ, जसको देह छैन । उहाँ कसैको भक्ति गर्नुहुन्छ । बाँकी जति देहधारी छन्, उनीहरू सबैले भक्ति गर्छन् किनकि रचना हुन् नि । रचयिता हुनुहुन्छ एक बाबा । बाँकी यी आँखाले जति पनि देखिन्छ, चित्र आदि, ती सबै हुन् रचना । यी कुरा घरी-घरी भुलिन्छ ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमीलाई बाबा विना बेहदको वर्सा मिल्न सक्दैन । वैकुण्ठको बादशाही त तिमीलाई मिल्दछ । ५ हजार वर्ष पहिले संसारमा यिनीहरूको राज्य थियो । २५०० वर्ष सूर्यवंशी-चन्द्रवंशीहरूको राजधानी चल्यो । तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ, यो त हिजोको कुरा हो । बाबा सिवाय अरू कसैले बताउन सक्दैन । पतित-पावन बाबा नै हुनुहुन्छ । सम्झाउनमा पनि बडो मेहनत लाग्छ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- करोडौँमा कसैले बुझ्दछन् । यो चक्रको बारेमा पनि सम्झाइएको छ । यो सारा दुनियाँको लागि ज्ञान हो । सिंढी पनि धेरै राम्रो छ, फेरि पनि कोही गुर-गुर गर्छन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- विवाहको लागि हल बनाउँछन्, उनीहरूलाई पनि सम्झाएर दृष्टि देऊ । पछि गएर सबैलाई यो कुरा मन पर्नेछ । तिमी बच्चाहरूले सम्झाउनु छ । बाबा त कसैको पासमा जानुहुन्छ । भगवानुवाच- जो पुजारी छन् उनीहरूलाई कहिल्यै पूज्य भन्न सकिदैन । कलियुगमा कोही पनि पवित्र हुन सक्दैन । पूज्य देवी-देवता धर्मको स्थापना पनि सबैभन्दा उच्च जो पूज्य हुनुहुन्छ उहाँले नै गर्नुहुन्छ । आधाकल्प पूज्य फेरि आधाकल्प पुजारी हुन्छन् । यी बाबाले धेरै गुरु बनाएका छन्, अहिले सम्झन्छन्- गुरु बनाउनु त भक्ति मार्ग थियो । अहिले सद्गुरु मिल्नुभएको छ, जसले पूज्य बनाउनुहुन्छ । केवल एकलाई होइन, सबैलाई बनाउनुहुन्छ । सबैका आत्मा पूज्य सतोप्रधान बन्दछन् । अहिले त तमोप्रधान, पुजारी छन् । यी बुझ्नुपर्ने कुराहरू छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- कलियुगमा एकजना पनि पवित्र पूज्य हुन सक्दैन । सबै विकारबाट जन्म लिन्छन् । रावण राज्य हो । यी लक्ष्मी-नारायणले पनि पुनर्जन्म लिन्छन् तर उनीहरू हुन् पूज्य किनकि त्यहाँ रावण हुँदैन । शब्द बोल्छन् तर रामराज्य कहिले र रावण राज्य कहिले हुन्छ, यो केही पनि थाहा छैन । अहिले हेर कति सभाहरू हुन्छन् । फलानो सभा, फलानो सभा । कहींबाट केही मिल्यो भने एउटालाई छोडेर अर्कातर्फ जान्छन् । तिमी अहिले पारसबुद्धि बनिरहेका छौ । फेरि त्यसमा पनि कोही २०

प्रतिशत बनेका छन्, कोही ५० प्रतिशत बनेका छन् । बाबाले सम्भाउनुभएको छ— यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । अहिले माथिबाट पनि बाँकी रहेका आत्माहरू आइरहेका छन् । सर्कसमा कोही राम्रा-राम्रा कलाकारहरू पनि हुन्छन् भने कोही हल्का कम पनि हुन्छन् । यो हो बेहदको कुरा । बच्चाहरूलाई कति राम्रोसँग सम्भाइन्छ । यहाँ तिमी बच्चाहरू आउँछौ रिफ्रेस हुनका लागि, न कि हावा खानका लागि । कोही पत्थरबुद्धिलाई लिएर आयौ भने उनीहरू सांसारिक वायुमण्डलमा रहन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरू बाबाको श्रीमतद्वारा मायामाथि विजय प्राप्त गर्दछौ । मायाले घरी-घरी तिमीहरूको बुद्धिलाई हराइदिन्छ । यहाँ त बाबा आकर्षण गर्नुहुन्छ । बाबा कहिल्यै कुनै उल्टो कुरा गर्नुहुन्न । बाबा त सत्य हुनुहुन्छ नि । तिमी यहाँ सत्यको सङ्गतमा छौ । अरू सबै असत्यको सङ्गतमा छन् । तिनलाई सत्सङ्ग भन्नु पनि ठूलो भूल हो । तिमी जान्दछौ सत्य एकै बाबा हुनुहुन्छ । मनुष्य सत्य परमात्माको पूजा गर्छन् तर यो थाहा छैन— हामी कसको पूजा गर्दैछौ । त्यसैले त्यसलाई अन्धश्रद्धा भनिन्छ । आगाखाँका हेर कति धेरै अनुयायी छन् । उनी जब कहीं जान्छन् त्यहाँ उनलाई धेरै उपहार (भेंट) मिल्छ । हीरामा तौलिन्छन् । अरूलाई त हीरामा तौलिन कहिल्यै सकिदैन । सत्ययुगमा हीरा जुहारत त तिमीहरूका लागि पत्थरजस्तै हुनेछन् जो भवनमा लगाइन्छ । यहाँ कोही यस्तो छैन, जसलाई हीराको दान मिलोस् । मनुष्यको पासमा धेरै पैसा छन् यसैले दान गर्छन् । तर त्यो दान पाप आत्माहरूलाई गरेका कारण दिनेमाथि पनि चढ्छ । अजामिल जस्तो पाप आत्मा बन्छन् । यो भगवान् बसेर सम्भाउनुहुन्छ, मनुष्यले होइन । यसैले बाबाले भन्नुभएको थियो— तिमीहरूका जो चित्र छन् तिनीहरूमा हमेसा लेखिएको होस्— भगवानुवाच । हमेसा लेख— त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच । केवल भगवान् भन्दा पनि मानिसहरू अलमलिन्छन् । भगवान् त हुनुहुन्छ निराकार, यसैले त्रिमूर्ति अवश्य लेख्नुपर्छ । त्यसमा केवल शिवबाबा हुनुहुन्न । ब्रह्मा, विष्णु, शंकर तीनै नाम छन् । ब्रह्मा देवताय नमः, फेरि उनलाई गुरु पनि भन्छन् । शिव-शंकर एक भनिदिन्छन् । अब शंकरले कसरी दान गर्छन् । अमरकथा पनि छ । तिमी सबै पार्वती हो । बाबा तिमी सबै बच्चाहरूलाई आत्मा सम्भिएर ज्ञान दिनुहुन्छ । भक्तिको फल भगवान्ले नै दिनुहुन्छ । एक शिवबाबा हुनुहुन्छ, ईश्वर भगवान् आदि पनि होइन । शिवबाबा अक्षर धेरै मीठो छ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू, त्यसैले उहाँ बाबा हुनुभयो नि ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— आत्माहरूमा नै संस्कार भरिन्छ । आत्मा निर्लेप छैन । निर्लेप हुने भए त पतित किन बन्थ्यो ! अवश्य लेप-छेप लाग्छ त्यसैले त पतित बन्छ । भन्छन् पनि भ्रष्टाचारी । देवताहरू हुन् श्रेष्ठाचारी । उनीहरूको महिमा गाउँछन्— हजुर सर्वगुण सम्पन्न हुनुहुन्छ, हामी नीच पापी हौं यसैले आफूलाई देवता भन्न सक्दैनन् । अब बाबा बसेर मनुष्यलाई देवता बनाउनुहुन्छ । गुरुनानकको पनि ग्रन्थमा महिमा छ । सिक्खहरू भन्छन्— सत श्री अकाल । जो अकालमूर्त हुनुहुन्छ, उहाँ नै सच्चा सद्गुरु हुनुहुन्छ । त्यसैले उहाँ एकलाई नै मान्नुपर्छ । भन्ने गर्छन्— एक हुनुहुन्छ, फेरि गर्छन् अर्कै । अर्थ केही पनि जान्दैनन् । अब बाबा जो सद्गुरु हुनुहुन्छ, अकाल हुनुहुन्छ, उहाँ स्वयं बसेर सम्भाउनुहुन्छ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् । सम्मुख बसेर पनि केही बुझ्दैनन् । कोही त यहाँबाट निस्किएपछि सबै भुल्छन् । बाबा मनाही गर्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, कहिल्यै सांसारिक व्यर्थ कुरा नसुन । कोही धेरै खुशी हुन्छन् । यस्ता कुरा सुन्छन् र सुनाउँछन् । बाबाको महावाक्यलाई भुल्छन् । वास्तवमा जो राम्रा बच्चाहरू छन्, उनीहरू आफ्नो सेवाको ड्युटी सकेर फेरि मस्तीमा रहन्छन् । बाबाले सम्भाउनुभएको छ— कृष्ण र क्रिस्चियनको धेरै राम्रो सम्बन्ध छ । कृष्णको राजाई हुन्छ नि । लक्ष्मी-नारायण नाम पछि रहन्छ । वैकुण्ठ भन्दा भट्ट कृष्ण याद आउँछ । लक्ष्मी-नारायण पनि आउँदैन किनकि सानो बालक कृष्ण हुन् । सानो बच्चा पवित्र हुन्छ । तिमीले यो पनि साक्षात्कार गरेका छौ, बच्चाले कसरी जन्म लिन्छ, नर्स खडा रहन्छिन्, भट्ट उठायो सम्हाल गयो । बाल्यकाल, युवा, वृद्ध अलग-अलग पार्ट हुन्छ, जो भयो त्यो ड्रामा । त्यसमा केही संकल्प चल्दैन । यो त ड्रामा बनेको छ नि । हाम्रो पार्ट चलिरहेको छ, ड्रामाको प्लान अनुसार । मायाको पनि प्रवेशता हुन्छ र बाबाको पनि प्रवेशता हुन्छ । कोही बाबाको मतमा चल्छन्, कोही रावणको मतमा । रावण के चीज हो ? कहिल्यै देखेका छौ र ? केवल चित्र देख्छौ । शिवबाबाको त यस्तो रूप

छ । रावणको कस्तो रूप छ ! ५ विकाररूपी भूत जब आएर प्रवेश गर्छ तब रावण भनिन्छ । यो हो भूतहरूको दुनियाँ, असुरहरूको दुनियाँ । तिमी जान्दछौ- हाम्रो आत्मा अब सुध्रिदै गइरहेको छ । यहाँ त शरीर पनि आसुरी छ । आत्मा सुध्रिदा-सुध्रिदै पावन भएर जानेछ । फेरि यो शरीर उतारिदिनेछ । फेरि तिमीलाई सतोप्रधान शरीर मिलेछ । कञ्चन काया मिलेछ । सो तब जब आत्मा पनि कञ्चन हुनेछ । सुन कञ्चन भयो भने गहना पनि कञ्चन बन्नेछन् । सुनमा मिसावट पनि गर्छन् । अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञानले चक्कर लगाइरहन्छ । मनुष्यले केही पनि जान्दैनन् । भन्छन्- ऋषि-मुनि सबैले नेति-नेति भन्दै गए । म भन्छु, यी लक्ष्मी-नारायणलाई सोध्यौ भने यिनले पनि नेति-नेति भन्नेछन् । तर यिनीहरूसँग सोध्ने कुरा भएन । कसले सोध्ने ? सोधिन्छ गुरुहरूसँग । तिमीले उनीहरूसँग यो प्रश्न सोध्न सक्छौ । तिमी सम्झाउनका लागि, कति टाउको दुखाउँछौ । गला खराब हुन्छ । बाबाले त बच्चाहरूलाई नै सुनाउनुहुन्छ नि, जसले बुझेको छन् । बाँकी अरूसँग व्यर्थमा टाउको कहाँ दुखाउनु हुन्छ र ? अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सेवाको ड्युटी पूरा गरेर फेरि आफ्नो मस्तीमा रहनु छ । व्यर्थ कुरा सुन्नु वा सुनाउनु छैन । एक बाबाको महावाक्य नै स्मृतिमा राख्नु छ । त्यसलाई भुल्नु छैन ।
- २) सदा खुशीमा रहनका लागि रचयिता र रचनाको ज्ञान बुद्धिमा घुमिरहोस् अर्थात् त्यसको नै स्मरण भइरहोस् । कुनै पनि कुरामा संकल्प नचलोस्, त्यसको लागि ड्रामालाई राम्रोसँग बुझेर पार्ट खेल्नु छ ।

वरदान:- समय अनुसार स्वयंलाई चेक गरेर चेन्ज गर्नेवाला सदा विजयी श्रेष्ठ आत्मा भव

जो सच्चा राजयोगी छ ऊ कहिल्यै कुनै परिस्थितिमा विचलित हुन सक्दैन । त्यसैले आफूलाई समय अनुसार यसरी नै चेक गर अनि परिवर्तन गर । केवल चेक गर्नु भन्ने निराश हुनेछौ । सोच्नेछौ- हामीमा यो पनि कमी छ, थाहा छैन ठीक होला कि नहोला ? यसैले चेक गर अनि चेन्ज गर किनकि समय अनुसार कर्तव्य गर्नेवालाको सदा विजय हुन्छ । यसैले सदा विजयी श्रेष्ठ आत्मा बनेर तीव्र पुरुषार्थद्वारा नम्बरवनमा आऊ ।

स्लोगन:- मन-बुद्धिलाई नियन्त्रण (कन्ट्रोल) गर्ने अभ्यास भयो भने सेकेन्डमा विदेही बन्न सक्छौ ।